

РЕАЛІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Протягом останніх років відбувається процес переходу від традиційного навчання до навчання на базі інноваційних комп'ютерних технологій. Це передбачає повну перебудову навчального процесу, кінцевою метою якого має стати розкриття індивідуальності здобувачів освіти, його можливостей та цілей, а також буде сприяти на саморозвиток особистості.

Фахівці зі стратегічних проблем освіти називають дистанційне навчання освітньою системою ХХІ століття. Дослідження багатьох вчених (О. Андреев, В. Кухаренко, Є. Полат, А. Хуторський та ін.) у сфері дистанційного навчання дозволили виявити його основні особливості:

- орієнтація на самостійну пізнавальну діяльність здобувачів освіти;
- суттєві потенційні можливості дистанційного навчання для активізації навчально-пізнавальної діяльності;
- можливість організації відкритого навчання, розширення аудиторії споживачів освітніх послуг;
- інтеграція світових освітніх послуг;
- зниження за певних умов матеріальних витрат на організацію та здійснення процесу навчання[1].

Дистанційне навчання – це спосіб отримання освіти із використанням комп'ютерних та сучасних інформаційних технологій, що надає здобувачам освіти змогу навчатися на відстані, без відриву від роботи та виїзду за кордон. Серед інших назв дистанційного навчання використовуються і такі, як «відкрита освіта», «електронна освіта», «віртуальне навчання» тощо.

Такий спосіб отримання знань передбачає комфортну та зручну для кожного здобувача освіти обстановку та можливість навчатися без відриву від роботи. Наприклад, не виходячи з дому, можна легко отримати всю необхідну інформацію, а також підтримати контакт з викладачем, за допомогою тих самих телекомунікаційних технологій.

На відміну від заочного навчання, з яким неодноразово порівнюють дистанційну форму, остання передбачає не лише постійну самоосвіту та роботу з засвоєння знань, а і постійний контакт як із викладачами, так і з іншими здобувачами освіти, в той час як заочна форма освіти передбачає спілкування з викладачем лише декілька разів на рік [2].

Порівнюючи дистанційну та традиційну форми навчання, важливо відзначити: дистанційне навчання принципово відрізняється від традиційного ще й тим, що створює нове освітнє інформаційне середовище, в якому навчаються здобувачі освіти, які вже розуміють, які саме знання, вміння і навички йому потрібні. Також можна вважати, що відмінною рисою дистанційного навчання є надання здобувачам освіти можливості самим отримувати необхідні знання, користуючись розвиненими інформаційними ресурсами (в тому числі мультимедіа, навчальними та контролюючими системами, відеозаписами, електронними бібліотеками, а також традиційними підручниками і методичними посібниками).

Аналіз поглядів дослідників дистанційного навчання дозволяє зробити висновок, що це нова форма навчання, яка надає комплекс освітніх послуг широким верствам населення не лише в країні, а й за кордоном за допомогою спеціалізованого інформаційно-освітнього середовища на будь-якій відстані від навчальних закладів. Інформаційно-освітнє середовище дистанційного навчання є системно-організованою сукупністю засобів передачі даних, інформаційних ресурсів і організаційно-методичного забезпечення, орієнтованого на задоволення освітніх потреб користувачів.

Організація навчання і стратегія взаємодії здобувачів освітита викладачів визначаються педагогічними технологіями, які лежать в основі освоєння дистанційного курсу.

Таким чином, дистанційне навчання може розглядатися як самостійна форма навчання ХХІ століття, а також як інноваційний компонент очного і заочного навчання.

Список літератури

1. Новітні підходи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nuwm.edu.ua/navchaljno-naukovi-instituti/zaочно-distancijnogho-navchannja/novini/novitni-pidkhodi>
2. Що таке дистанційна освіта: як вона працює? [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.vsemisto.info/osvita/2355-sho-take-vyshha-osvita-jakvona-prazjuje>.

Науковий керівник: к.т.н., доц. Затхей В. А.